

בלי הרדמה

הכתבים הרפואיים תלויים לחלוטין במידע הנמסר להם על-ידי המימסד הרפואי. אין הם מעזים, לרוב, להתמרד, לחקור, לחשוף ולהרגיז את מקורות המידע שלהם. לכן נשאר הציבור חסר-אונים מול הרופאים

שלו, כאשר לפנינו ניצבה מטרה אחת: לא לרווח אמת.

התלות במימסד

כליהתיקשות חייבים לש" מש כעניינים וכאזנוניים של הצ"י בור, וגם לשמש לו פה. הם חייבים לל" חוס למען הצדק ולשמש ככלבי השמירה של החוק ולחשוף פשעים. **במיזרה, עד כמה שהרבר נש" מע פרוכסלי, ממלאים בלי התיקשות לעיתים קרובות**

היכן כליהתיקשות חופשיים יותר ומרווחים בצורה אמינה יותר על המת" רחש. לשם מיחן החליטן לערוך תח" רותריצה בין ג'ון קנדי לבין ניקיטה כרושצ'וב. השניים היו המתחרים היחידים. מר" כן שג'ון קנדי הצעיר הגיע ראשון וני" קיטה כרושצ'וב אחריו. כליהתיק" שורת הסובייטיים דיווחו על-כך בצורה הבאה: "התקיימה תחרות בינלאומית ברצה שבה השתתפו בין היתר ניקיטה כרושצ'וב וג'ון קנדי. למרות גילו הק" שיש הצליח כרושצ'וב להגיע שני, וג'ון קנדי הצעיר הגיע לפני האחרון."

כעולם התרבותי עדיין מתור" כחים איוה מיקצוע הינו העתיק ביותר — רפואה, זנות או עיתונאות. בלי לקבוע את עמתי לגבי שאלה היסטורית זאת, נדמה לי שכיום ככל אחד ממיקצועות אלה משתלבים סמי מנים של שלושתם גם יחד. יש סוגים שונים של כליהתיקשות. קיימים גם הברלים מהותיים בין כת" כים שונים. קיימים הברלים בין כלי" תיקשות בארצות-המערב ובין אותם שבארצות מיוזח-אירופה. אני, שהי" כרתי היטב את כליהתיקשות בשני חלקיה-עולם, אינני מסכים לגמרי עם

נים של ניתוחים נגד השמנה — קי" צור-קיבה, הכנסת בלון בקיבה, ניתו" חים במעי הדק וכו'. מבלי להתייחס להצלחות של ניתו" חים אלה ולצורך בניתוחים אלה בכלל (כל מה שאמרת לגבי ניתוחים מיות" רים וטיפול מוגזם מתייחס גם לתחום זה) הרי ברור שפירסומים עם שמות ומקום-העבודה של רופאים מסויימים משמשים פירסומי מצויינת לרופאים אלה. אחרי כל כתבה על ניתוחים נגד השמנה גדל התור בקליניקה הפרטית של הרופאים, גם בכאר-שבע וגם בחי" פה.

אישור זה רק במיקרה שבו המימסד הרפואי בטוח שהמרוויין יגיד מה שהי מימסד מצפה ממנו. למעשה ניתן לוותר על כתבים רפר" איים, ולהסתפק רק בהודעותיהם של רובר מישרד-הבריאות או רובר מרכז קופת-חולים. מפעם לפעם מרווחים כתבים רפר" איים על מיקרי רשלנות רפואית. נוצר הרושם שאין הם עושים זאת כדי לג" לות את האמת, ולהפנות אצבע מאשי" מה כלפי האחראים לרשלנות, אלא כדי לצאת ידי חובה ולרכוש אמון.

הכתב הרפואי הרוצה להתקדם חייב לשמור על מקורות-המידע, ולא להרי" גיו אותם. יש גם מדורים, כמו תוכנית" הרדיו אצבע על הדופק, שבהן דנים על בעיות אקטואליות ברפואה, אך תוכנית זו קיימת במימון הנהלת קופת" חולים, ומסיבה זאת אין לצפות ממנה שתמתח ביקורת אמיתית על המימסד הרפואי. הנה כמה שיטות המאפיינות את הכ" תבים הרפואיים.

ועל מה מדווח בכתבת? פעם כות" כים על רופא מבאר-שבע, ומספרים שהוא עשה כ-100 ניתוחים כאלה בהצ" לחה רבה. כעבור זמן-מה כותבים על אותו המנתח שערך כבר כ-150 ניתו" חים מאותו סוג. גם כתיב טלוויזיה ורדיו מצטרפים לחברת-הפירסומת ה" זאת, ומציגים לפני הציבור מעת לעת אנשים שעברו טיפולים מסוג זה, בתו" ספת פרטים מדוייקים על שם הרופא ומקום עבודתו.

פירסומת למיוחסים

אסור לרופא לעשות פירסומת עצמית בכלי-התיקשות, אך כת" כים רפואיים מפרסמים מפעם לפעם

● טיפול בגידולים. בשידור ט" לוזיוני (22.12.86) רואיין פרופסור לוזיוני על טיפול בגידולים שפירים ברחם על-ידי מתן הורמונים ללא נ" תוח. למחרת הוצף הפרופסור בבקשות להירשם לטיפול בקליניקה הפרטית

רופאים, כתבים וזונות

בעיתונות הרוסית לא פורסמה ידיעה זאת בעמודים הראשונים. לעומת זאת תפסה ידיעה זאת כי כליהתיקשות במערב מקום מכובד, ושם רווח: "התקיימה תחרות בינ" לאומית, שבה השתתפו ג'ון קנדי וני" קיטה כרושצ'וב. ניקיטה כרושצ'וב הגיע אחרון, וג'ון קנדי — הראשון". למעשה, שני המחנות דיווחו אמת — אך שניהם הסתירו פרטים שא" מורים היו לצייר את התמונה לאמתה. כל אחד מהמחנות עשה זאת באופן

ההנחה שיש הברלים קיצוניים בין כלי" התיקשות שם ופה. **בשני העולמות, בליהתיק" שורת משרתים ראשית-כל את המעמד השולט ואת בעליה-הי כולת, ודואגים פחות להביא את דבר הציבור ולהגן על זכויותיו.** בכרית-המועצות מתהלכת כריחה, המאפיינת לדעתי את ההברלים בין כליהתיקשות במיזרה ובמערב: פעם התוכחו נציגים של שני המחנות —

תפקידים אלה הרבה יותר טוב מאשר במערב. (להוציא, כמו" כן, את ההתקפות על המיש" טר). במיזרה יכול הפרט לפנות לעיתון ולקבל הגנה ממנו בדברים יומיומיים. הרושם שלי הוא שלמרות שכלי-התיק" שורת במערב חופשיים יותר מבחינה חיצונית, אין הם משרתים את הפרט. בארץ קיימים סוגים שונים של כתבים — כתבים מדיניים, כתבים כלכליים, כתבים פרלמנטריים, כתבים לענייני מישטה וגם כתבים לעניינים רפואיים. האחרונים נמצאים במצב הני" חות ביותר. אין הם מסוגלים להיות אובייקטיביים.

כתבות-ענק על הצלחות של רופאים שונים, העוברים במערכת הבריאות הי ציבורית. רופאים אלה מחזיקים לרוב גם בקליניקות פרטיות וגם מקבלים חולים פרטיים בכתיחולים ציבוריים, תמורת תשלום (רפואה שחורה). מה שאסור לרופאים לא-מימסדיים, מבצ" עים הכתבים הרפואיים עבור רופאים מימסדיים. כמה דוגמות: **● ניתוחים נגד השמנה.** ככ" מה מקומות כארץ מבצעים סוגים שו"

שלו. **● הפריה מלאכותית.** טיפול זה נכנס לשיגרה בכל העולם, אך כארץ משמשים לפרסם את שמות הרופאים — פעם זה פרופסור פלוני, פעם זה ר"ר אלמוני, ופעם זה פרופסור שלמוני. הטיפול בעקרות כרוך לעיתים בסבל רב של נשים, וגם בסכנה. ידועים מיק" רים שנסים מתו מטיפול זה, ושעשרות מטופלות נשארו נכות לאחרי. **● השתלות פרקים.** גם טיפול זה אינו חדשני, אך בעיתונות מקבלים

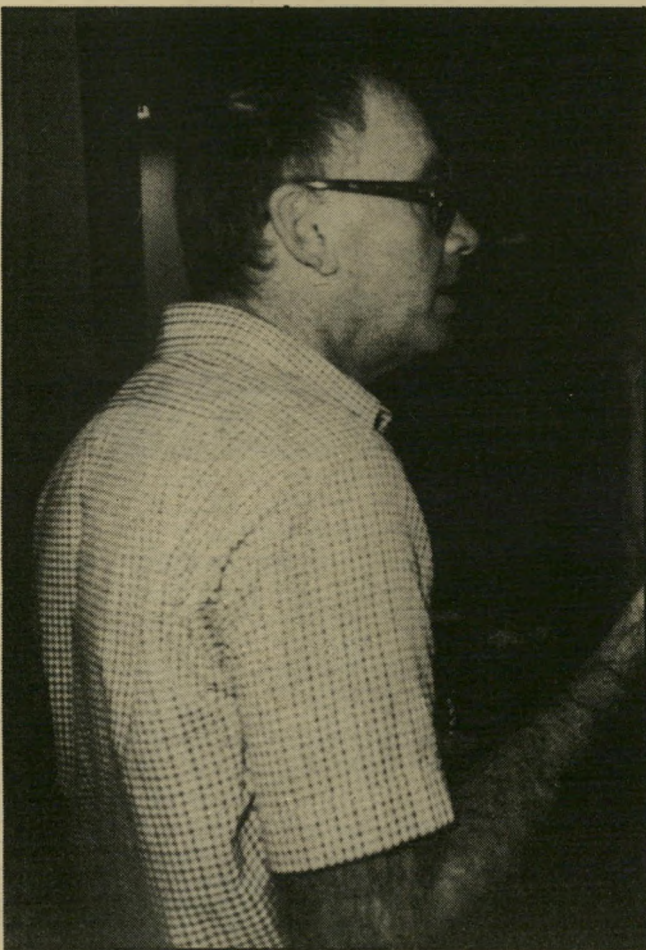
כתבים מדיניים, כלכליים ואחרים יכולים לפנות לכמה מקורות שונים כדי לקבל מידע על נושא מסויים שעליו הם מרווחים. כתבים מדיניים — לנציגי האופוזיציה והקואליציה, כתבים מישטרתיים — לצד התובע ולצד הנאשם, כתבים כלכליים יכולים לפנות למומחים שונים בעלי ריעות שונות. **ואילו לכתבים רפואיים יש מקור אחד ויחיד: המימסד הר" מואי.**

אין פה אופוזיציה או קואליציה. לצורך קבלת מידע חייבים הכתבים הרפואיים לפנות אך ורק לשילטונות הרפואיים. כתבים רפואיים אינם יכו" לים לפנות לרופאים שונים במערכת, ללא אישור מטעם השילטונות. **באמצעות הכתבים הרפ" איים מעביר המימסד הרפואי מידע שהוא מעוניין להעביר, כך שלמעשה משרתים הכת" כים הרפואיים ללא הסתייגויות את המימסד הרפואי.** את המטרה הזאת משרת גם המיכנה ההירארכי הקיים ככל עיתון, יש כת" כים רפואיים בכירים, השולטים על הפירסום בשטח הרפואי — מין צנוורה — ולמעשה לא ניתן לפרסם דבר ללא אישורם.

כתב רפואי בעיתון ובכלי-התיקשו" רת האלקטרוניים תלוי במאת האחוזים במחזיקי המידע. כלומר — רשילטון הרפואי. כדי לראיין מנהל-מחלקות או מנה" לייכתיחולים, על הכתב הרפואי לקבל אישור של רובר מישרד-הבריאות או רובר מרכז קופת-חולים, וניתן להשיג

כתבת-רפואית נמיר אינטריגות במקום הבעת דיעה

כתב-יחושף קוטלר הכלב נובח אך השיירה עוברת